Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

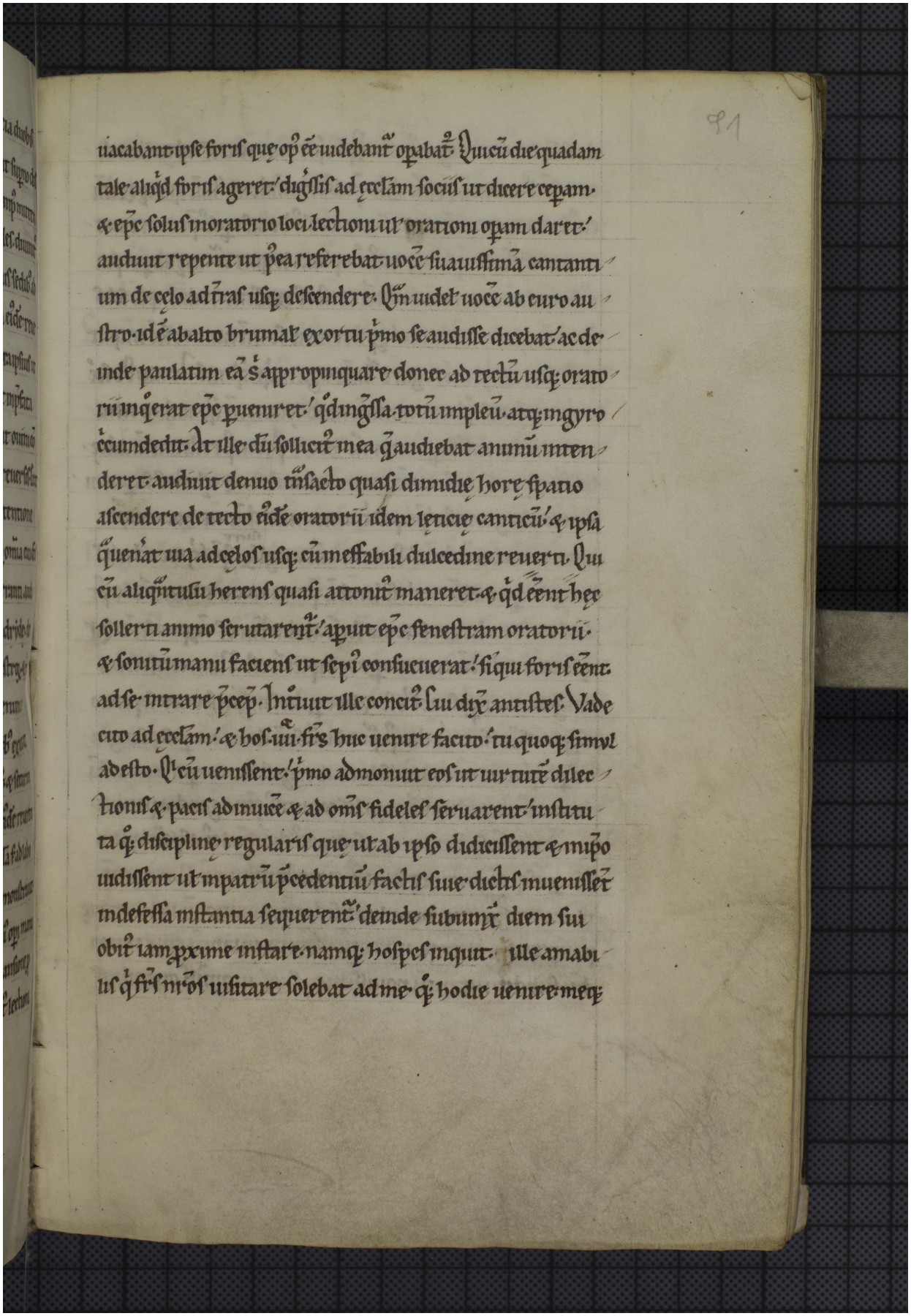

91

uacabant ipse foris que op̄ ēē uidebant̄ opabat̄. Qui cū die quadam
tale aliq̄d foris ageret. dig̃ilis ad ecclām socius ut diceret cepam.
& ep̄c solus in oratorio loci lectioni ut orationi opam daret.
audiuit repente ut p̄ea referebat uocē suauissimā cantanti
um de celo ad tras usq; descendere. Qm̄ uidet uocē ab euro au
stro. id ē ab alto brumal exortu p̄mo se audisse dicebat. ac de
inde paulatim eā s̄ appropinquare donec ad rectū usq; orato
rii inq̄erat ep̄c puenire. q̄d ingīsa totū impleū. atq; in gyro
ēcumdedit. At ille dū sollicit in ea q̄ audiebat animū intend
ere. audiuit denuo tm̄ sacto quasi dimidie hore spatio
ascendere de recto ēdē oratorii idem letitie canticū. & ipsa
q̄ uenat uia ad celos usq; cū ineffabili dulcedine reuerti. Qui
cū aliq̄ntulū herens quasi attonit̄ maneret. & q̄d ēent hec
solleriti animo seruarent̄. aperuit ep̄c fenestram oratorii.
& sonitū manu faciens ut sep̄ consueuerat. siqui foris ēent.
ad se intrare p̄cep̄. Intuit ille concit̄ suu dix̄ antistes. Vade
cito ad ecclām. & hos. iii. fr̄s huc uenire facito. tu quoq; simul
adesto. Qt cū uenissent. p̄mo admonuit eos ut uir tute dilec
tionis & pacis adinuicē & ad om̄s fideles seruarent. institu
ta q̄ disciplinē regularis que ut ab ipso didicissent & in po
uidissent ut in patrū p̄cedentiū factis siue dictis inuenisset
in defessa instantia sequerent̄. deinde subiunx̄ diem sui
obit̄ iam pxime instare. namq; hospes inquit. ille amabi
lis q̄ fr̄s nr̄os uisitare solebat ad me. q̄; hodie uenire meq;